

eul_wid: tmo-aa

Ὀρος ὁ Ἀλεξανδρεὺς · Oros of Alexandria

Orthography-the Unpronounced Iota

περὶ τῆς ι ἀνεκφωνήτου

Period: Ὀψιμαρχαία Late Antique

Dialect: Ἀττική Attic

Domain: Γραμματική Grammar

Format: Πραγματεία Treatise

280v Μινῶος σὺν τῷ ι , καὶ Μίνωα τὸ παρεσχηματισμένον, ᾧ συνεξέδραμε καὶ τὸ μονογενὲς ὄνομα Μίνωα ἢ νῆσος, κτητικοῦ γὰρ τύπου. σημειωτέον δέ, ὅτι προπαροξύνεσθαι αἰτεῖ ἢ συστολὴ τοῦ α . Εὐπολὶς Ἀστρατεύτοις ὡς ἤρξε περὶ Μίνωαν αὐτὸς οὕτως· καὶ Ἀλκαῖος Πασιφάῃ ὁ Μίνωαν ἀλλ' οἴμωζε σαυτὸν περιθέμενος· τῇ γὰρ συστολῇ ταύτῃ ἀκολουθήσει καὶ τὸ προπαροξύνεσθαι. μονωδεῖν σὺν τῷ ι . Ἀριστοφάνης εἶτα μονωδεῖν ἐκ Μηδείας καὶ τὰς αὐτοῦ· Κρατῖνος Ὁραῖς βούλει μονωδήσωμεν αὐτοῖς ἔν γε τι· καὶ πάλιν οὐκ ἂν μονωδήσειεν ἐκπεπληγμένους· μονωδία σὺν τῷ ι , ἢ ἀπὸ σκηνῆς ὥδῃ ἐν τοῖς δράμασι, καὶ μονωδεῖν τὸ θρηνεῖν· ἐπικεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς ὥδαι ἐν τῇ τραγωδίᾳ θρῆνοί εἰσιν. ἐκαλοῦντο δὲ ἀπὸ σκηνῆς αἱ τῶν ὑποκριτῶν. Κρατῖνος Ὁραῖς. Μουνυχίασιν οὐκ ἔχει τὸι· προεῖρηται δὲ περὶ τῶν τοιούτων. Μυρτώον πέλαγος σὺν τῷ ι . Κρατῖνος Πυτίνῃ. νᾶ σὺν τῷ ι μιᾶ συλλαβῇ. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντ[ι] οἶνω γὰρ ἡμῖν Ἀχελῷοι ἄρα νᾶ· ^[20]

281r νεοσφ[ά]δ[αστο]ν σὺν τῷ ι , καθὰ καὶ τὸ σφαδᾶ[ζ]ω. Σοφοκλῆς Κόλχοις. νεῶ σὺν τῷ ι , ἢ ἐνικὴ δοτικὴ. Θεόπομπός φησιν ὁ δὲ ταῦρός ἐσ[τ]ιν ἀγόμενος πρὸς τῷ νεῶ· καὶ πληθυντικὴ εὐθεῖα, ὡς οἱ Μενέλεω. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος εἰσὶ ταῖς πόλεσι πάσαις βωμοὶ καὶ νεῶ πάντων τῶν θεῶν· καὶ τοῖς νεῶς ἔχει τὸ ι κατὰ δοτικὴν πληθυντικὴν. Πλάτων Νίκαις. Νηρηΐδες σὺν τῷ ι ὡς Βρισηΐδες Ἐρεχθΐδες Καδμηΐδες Οἰνῆδες Χρυσῆδες συναιροῦντες γὰρ ἔλεγον Ἀττικοί· Νικοχάρης Γαλατεία καὶ Εὐριπίδης πολλάκις. ἐπὶ δὲ τῆς εὐθείας ἐνικῆς Μένανδρος Ἡερῆς τις ἐπὶ δελφῖνος· νικῶν σὺν τῷ ι . Νικόμαχος Οἰδίποδι ὅτι μὲν λῶστον, τόδε νικῶν· καὶ νικῶ δὲ χωρὶς τοῦι· τὸ εὐκτικὸν ἔχει τὸ ι . Κρατῖνος Διονύσοις νικῶ μὲν ὁ τῇδε ποδὶ λέγω τὸν λῶστον· νῶ χωρὶς τοῦι , ἢ εὐθεῖα χωρὶς ὁμοίως τῇ αἰτιατικῇ· ὡς καὶ τὸ σφῶ· ἀποκοπὴ γὰρ ἐστίν, ἢ ὡς τινὲς διαφορὰ θέματος. Εὐπολὶς Μαρικᾶ πεύσεσθε, νῶ γὰρ ἄνδρες οὐθ' ἰππεύομεν· καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς ὁ αὐτὸς ἐν Φίλοις. νῶν ἔχει τὸ ι ὡς καὶ τὸ σφῶν· ἐν συναιρέσει [] ἀγυνε Ἀττικῶς, καὶ ἴσως τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς δοτικῆς ἔχει τὸ ι . ^[25]

281v Σοφοκλῆς Ἰοβάτῃ κα[ι] νῶν τι σῆμα λαμπρὸν ἐνδείξει βίου· ὁ μέντοι ποιητὴς τῷ μετὰ τοῦ ν αἰὶ δ[ι] συλλάβως ἐχρήσατο. ξῆναι ὁ ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ξαίνω οὐκ ἔχει τὸ ι , ὥσπερ οὐδὲ τὸ θερμῆναι ἰῆναι σημῆναι· προεῖρηται δέ. ξυνῆ σὺν τῷ ι , τὸ κοινῇ. ξυνήρει σὺν τῷ ι , ἀντὶ τοῦ διεφθείρετο. Θουκυδίδης [B] ἄλλα πάντα ξυνήρει· ξυνωδός σὺν τῷ ι . [K] ἀλλίας Πεδήταις ἴσως ξυνωδός τῷ χρόνῳ γενήσεται τῆς δὴ γὰρ ἀγαθὸν χρῆμα καὶ ξυνωδικόν· ὅλῃαι Τυραννίων προπερισπᾶ, καὶ δῆλον ὅτι τὸ ι προσγράφει οἰόμενος παρέλκειν τὴν α· οὕτως καὶ

ἐπὶ τοῦ ‘πρώτῃ ἐπαύρηαι’ καὶ ‘ἀφίκηαι’. ἔστιν δὲ μέσος β ἀόριστος καὶ οὐ προπερισπᾶται οὐδὲ προσγράφεται τὸ ι . τὸ μέντοι ὄρηαι ἐκ τοῦ ὄρεαι γέγονεν ἐνεστώτος ὡς ἀπὸ α συζυγίας κατ’ ἔκτασιν, ὡς δίζηαι δίζεαι λέγουσιν οἱ Ἴωνες, καὶ ὄρηαι ὡς ἀπὸ α συζυγίας. Ὀλυμπίασι ἄνευ τοῦ ι , ἐπεὶ καὶ Ὀλυμπίαζε καὶ Ὀλυμπίαθεν. ὁμαρτῇ Ἀρίσταρχος ἄνευ τοῦ ι γράφει καὶ ὀξύνει ὡς ἀπὸ τοῦ ὁμαρ[τήδην ἀποκεκομμέ]νον. ^[25]

282r οὐκ ἐπέισθη δὲ ἡ[παράδοσις λήγουσα] εἰς τὸ ι . ὀξύπρωρος σὺν [τῷ ι ὀξυ]πρ[ώ]ρῳ ὀξυκέρωτι. Ἀχα[ῖος ὅπ]ῃ καὶ πῇ σὺν τῷ ι , ὡς προεῖρη[ται.] ὁπότερα ἀντὶ τοῦ ὁποτέρως [χωρὶς τοῦ ι] βραχυνομένου τοῦ α ὡς πότερα, [ἐκτεινο]μένου δὲ ἔξει τὸ ι ἔχον καὶ ἐπιρρημ[ατικήν τιν]α τάξιν. ὀπίσω οὐκ ἔχει τὸ [ι . ἔστι δ’] ἴσως ἀπὸ τῆς ἐπὶ προθέσεως. ὀρεσκ[ῶς σὺν] τῷ ι ὡς πατρῶος καὶ τῷ τ[] αἰ οὐδ’ ὅτι σύνθετόν ἐστιν ἀναπέ[μπει] τὴν προσωδίαν κατεχομένην ὑπὸ [τῇ]ς γραφῆς· ὅτε γοῦν γίνεται ὀρέσκοος ὡς παρ’ Ἀρχιλόχῳ, καὶ προπαροξύνεται. ὄρηαι χωρὶς τοῦ ι · ἐκ γὰρ τοῦ ὄρεαι γέγονεν ἐνεστώτος ὡς ἀπὸ α συζυγίας, ὡς προεῖρηται. ὀρώην σὺν τῷ ι ὡς βιώην. οὐδαμῇ σὺν τῷ ι ὡς μηδαμῇ. Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς. τὸ δὲ οὐδαμὰ χωρὶς αὐτοῦ. παλινωδικοὶ ὕμνοι σὺν τῷ ι . Κρατῖνος Πανόπταις. παμφαίνησι σὺν τῷ ι , καὶ τὸ ἔχησι φεύγησι, εἴτε ἐπὶ ὀριστικοῦ εἴτε ἐπὶ ὑποτακτικοῦ εἶεν· παρέλκει γὰρ ἡ σι . πάντῃ σὺν ἀρχῇ τοῦ π στοιχείου τῷ ι καὶ πανσυδῖ· ὀνομαστικὰ γάρ. οὕτως καὶ τὸ πανστρατιᾶ καὶ πανολεθρία. πατρῶος [σὺν τῷ ι , ὡς προεῖρηται, καὶ] παππῶος [] παρατραγ[ωδεῖν σὺν τῷ ι Σ]τ[ρ]άττις Φοινίσσαις. ^[25]

282v [καὶ παρατραγωδεῖν] ‘παρατραγωδεῖν τί μοι ἐκ[. ‘ παρ]ανεωγμένης τῆς θύρ[ας] σὺν τῷ ι .] Ἀριστοφάνης Λημνίαις. παρ[ῆ]ας χωρὶς τοῦ ι] ὁ φ ‘μάχη δ’ ἔτι καὶ σὺ παρῆας· ἐπὶ [τινῶν δὲ παρ]ῆσθα ἐστὶν καὶ ἔστιν ἐνεστώτος [] γὰρ φῆτ ἀργήλιος ἀπὸ τοῦ φη[χρ]ήζω σὺν τῷ ι ἐπὶ τοῦ δεο[μένου] γὰρ εἴρηται, παρ’ ὁ καὶ ἡ χρ[ῆ]σις] ἡ δέησις. Ἡρόδοτος Γ . χρησμοφδ[ός σ]σὺν τῷ ι . Σοφοκλῆς Ταντάλῳ “Ερμῆς ἐδήλου τήνδε χρησμοφδὸν φάτιν”. παρ’ ὁ καὶ ὁ χρησιμοδέληρος ἐν Σοφιστῇ Πλάτωνος καὶ χρησμοφδία. Εὐριπίδης Δανάη. καὶ χρησμοφδῶ καὶ χρησμοφδοίη. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν. χρώζω σὺν τῷ ι ὡς πλώζω. Εὐριπίδης Μηδεία. χρώμην χρῶο χρῶτο σὺν τῷ ι · εὐκτικὸν γάρ. Πλάτων Γοργία ‘οὐκ ἂν ἔχοις ὅτι χρῶο’. χρῶ σὺν τῷ ι ἡ δοτικὴ ἀπὸ τῆς χρώς εὐθείας παρ’ Ἀττικοῖς. Σοφοκλῆς Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ ‘ζυρεῖ γὰρ ἐν χρῶ’. χῶ ζυγγενεῖς χῶ ζυμπόται χῶ φυλέται σὺν τῷ ι αἰ[] τ ὠται βα οὕτ[ω γὰρ λέ-] γουσι τὸ μὲν ἐν ι [ἐκθλί]βοντες, [κράσιν οα’] δὲ ποιο[ῦντες τοῦ αο] εἰς ω καὶ [προσγρά-] φοντες τὸ δε[ύτερον ι , τ]ρέποντες κ[αὶ τὸ] κ ἀναγκαίως εἰς τὸ [χ . ^[5]

283r [χ]ῶ τυμπανι[σμοί] χῶ πυκνοὶ σα[β]άζιοι. ἀρχὴ τοῦ ψ [στοιχείου] ψᾶστον σὺν τῷ [ι], πλακοῦς ποιδὸς δια[] Ἀριστοφάνης Π[λο]ύτῳ. καὶ Θέων δὲ ἐν τῷ περὶ τῆς κ[ατὰ] διάλεκτον προσωδίας φησί ‘ψᾶστον. ἐκτείνουσι τὸ α , ὡς Εὐφρόνιος ὁ γραμματικὸς ἐν ὑπομνήματι Πλούτου Ἀριστοφάνους. καὶ ἴσως ἐστὶ τὸ ψᾶστον παρὰ τὸ ψῆστον· γράφεται δὲ σὺν τῷ ι ‘. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ Σέλευκος λέγει. ψεύση σὺν τῷ ι , τὸ ὑποτακτικόν. Ἑρμιππος Ἀγαμέμνονι ‘κάτειπε πόθεν εἰ μηδέ <τι> ψεύση μάτην’. ψῆ σὺν τῷ ι . Σοφοκλῆς Τραχινίαις ‘καὶ ψῆ κατ’ ἄκρας’. ψηλαφᾷ σὺν τῷ ι . Σοφοκλῆς Διονυσίσκῳ ‘ὅταν γὰρ αὐτῷ προσφέρω βρῶσιν διδοὺς τὴν ῥῖνά μ’ εὐθὺς ψηλαφᾷ κἄνω φέρει τὴν χεῖρα πρὸς φαλακρὸν ἡδὺ διαγελῶν’. ἀρχὴ τοῦ ω στοιχείου ῶα σὺν τῷ ι , τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν. δημοῖ δὲ καὶ μελωτήν, διφθέραν. Φερεκράτης Ἴπνῳ. καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν προβατίων δερμάτων προσραπτομένων τοῖς ἐργατικοῖς ἱματίοις. ἔστιν οὖν οἰέα []στορα[καὶ συνα]λοιπῇ ῶα. ^[25]

283v ἔστι δὲ] καὶ διὰ μόνου τοῦ ο , ἡ [ῶα. Αἰσχύλος] Ψυχοστασία. ῶαί σὺν τῷ ι , [εἴτε π]αρὰ τὸ ῶᾶ εἴτε παρὰ τὸ ὠαία. [ῶδῇ] σὺν τῷ ι , παρ’ ὁ καὶ τὸ ῶδεῖον. Εὐπολις [ἐν Χρ]υσῷ γένει. καὶ ῶδικός. Ἀριστοφάνης Γῆρᾳ. καὶ ῶδικῶς. Πλάτων Ξάνταις. καὶ ῶδός, ἀλεκτρυόν. ὁ αὐτὸς Φάωνι ‘τὸν ἀλεκτρυόνα τὸν ῶδὸν ἀποπνίξασά μου’. ῶδησεν ἔχει τὸ ι . τινὲς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ‘ῶδεε δὲ

χροά πάντα· ἀντὶ τοῦ ῥόθκει. ἄμεινον δ' ἐστίν. ὠδῶδαι χ[ω]ρὶς τοῦ [ι]. ῥζυρέ σὺν τῷι· ὁ γὰρ οἰζυρός ἔγκειται. καὶ ῥζ[υ]ροὶ ὁμοίως. ῥκουν σὺν τῷι καὶ ῥκισάμην· οἰκῶ γὰρ καὶ οἰ[κίζ]ω ὁ ἐν[εσ]τώ. ῥκοδόμησα σὺν τῷι, ὁμοίως καὶ ῥκοδομήσατο καὶ ῥκοδομημένος ῥκοδόμη[τ]αι καὶ ῥκοδόμησας. ῥκούρεις σὺν τῷι, καὶ ῥκούρηκεν, ἀπὸ τ[οῦ] οἰκουρῶ. ῥκτείρηται σὺν τῷι ὁμοίως· οἰκτείρω γάρ. ῥκτίζοντο σὺν τῷι· οἰκτίζω γάρ. Θουκυδίδης Β. ῥμην σὺν [τ]ῷ [ι · ῥ]μην [γ]ὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ οἶομαι. ῥμωγμένον σὺν τῷι· οἰμώζω γάρ. Εὐριπίδης Βάκχαις. [καὶ ῥ]μοι· [π]αρ[ὰ γὰρ] τὸ οἶμοι. τὸ δὲ ῥμοι, [δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ ῥ,] οὐκ ἔχει· οὐδ[έ] γὰρ οἰμωκτικὸν ἐν[]ῥμοι [ἀ]λλ[ὰ] ἠθικῶ[ς] κεῖται τὸ μοι ^[25]